

Sygn. akt VIII C 374/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Justyna Stelmach

Protokolant: stażysta Justyna Osiewała-Wawrowska

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2023 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa M. D.

przeciwko (...) (...). (...) Spółce Jawnej z siedzibą w K.

o zapłatę

1. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.704,30 zł (jeden tysiąc siedemset cztery złote trzydzieści groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 grudnia 2021 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt VIII C 374/22

UZASADNIENIE

W dniu 16 maja 2022 roku powód M. D. wytoczył przeciwko pozwanej spółce (...) Spółce Jawnej z siedzibą w K. powództwo o zapłatę kwoty 1.704,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 grudnia 2021 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 29 listopada 2021 roku zakupił online donice (...). W dniu 2 grudnia 2021 roku powód przesłał pozwanemu formularz odstąpienia od umowy, zaś w dniu 3 grudnia 2021 roku wysłał on donice w punkcie EPaka przy ul. (...) w Ł.. Pracownik punktu EPaka przyjął przesyłkę bez zastrzeżeń, dodatkowo owijając pudełka w folię stretch. W dniu 6 grudnia 2021 r. pozwany przyjął przesyłkę bez zastrzeżeń. W dniu 7 grudnia 2021 roku powód otrzymał od pozwanego wiadomość on-line, iż odesłany towar jest uszkodzony. W związku z tym powód wniósł reklamację do firmy (...). W dniu 15 grudnia 2021 roku powód odwołał się od negatywnej decyzji przewoźnika (firmy (...)) i w dniu 14 stycznia 2022 r. otrzymał on negatywną odpowiedź od ww. firmy. Mimo wysłanego w dniu 25 lutego 2022 roku do pozwanego pisma z żądaniem zapłaty, powód w dniu 9 marca 2022 r. otrzymał odpowiedź, iż żądanie zwrotu zapłaty za zwrócony towar jest bezzasadne.

(pozew k. 4-4v.)

W dniu 28 czerwca 2022 roku pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa i o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, według norm przepisanych.

Nadto, działając na podstawie art. 203¹ k.p.c., podniósł on w imieniu pozwanego zarzut potrącenia wierzytelności powoda w kwocie 1704,30 zł z tytułu zwrotu w związku z odstąpieniem od umowy sprzedaży z wierzytelnością pozwanego z tytułu odpowiedzialności odszkodowawczej powoda za zmieszczenie towaru podlegającego zwrotowi, w wysokości 1.694,40 zł, w wyniku czego wzajemne należności umarzają się do kwoty 1694,40 zł.

W uzasadnieniu pozwany zaprzeczył, że dokonał odbioru przesyłki nadanej przez powoda bez zastrzeżeń, zwrócone donice były właściwie zabezpieczone na czas transportu, zwrócone donice nadają się do dalszej sprzedaży. Pozwany wskazał, że wysłana od powoda przesyłka nigdy nie została mu doręczona w sposób umożliwiający weryfikację przesyłki w czasie jej doręczenia, co uniemożliwiają zasady doręczania przesyłek w związku z COVID-19, jak również ilość otrzymywanych przez pozwanego przesyłek. Kurierzy pozostawiając przesyłki w magazynie pozwanego o różnych porach dnia. Po rozpakowaniu przesyłek ujawniono, iż obie donice są uszkodzone, w taki sposób, że ręczne zdobienia były poobijane. Zewnętrzne opakowanie przesyłki nie było uszkodzone, a więc nie było podstaw, aby wzywać kuriera w celu spisania protokołu szkody. Opakowanie też nie zawierało żadnej naklejonej informacji o delikatnej zawartości przesyłki. Wskazano również, że zgodnie z art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta, powód ponosi (jako konsument) odpowiedzialność odszkodowawczą względem pozwanego za uszkodzenia zwróconego towaru. Zdaniem pozwanego, uszkodzenie donic dyskwalifikuje je do dalszej sprzedaży. W związku z powstaniem po stronie powoda odpowiedzialności odszkodowawczej względem pozwanego, pełnomocnik pozwanego w dniu 22 czerwca 2022 r. złożył powodowi oświadczenie o potrąceniu wzajemnych wierzytelności, wskutek czego doszło do umorzenia wzajemnych roszczeń do kwoty 1694,40 zł.

(odpowiedź na pozew k. 32-33v.)

W toku procesu strony podtrzymały stanowiska w sprawie.

(pismo powoda k. 50-52, protokół rozprawy z 20 stycznia 2023 r. k. 88-90)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 listopada 2021 roku powód M. D. zamówił u pozwanego, dwie wysokie okrągłe donice ręcznie zdobione marki U. (...). Wartość zamówienia wyniosła 1.704,80 zł. Przedmiotowe donice zostały dostarczone powodowi za pośrednictwem firmy kurierskiej. Przesyłka została doręczona na palecie w stanie nieuszkodzonym. D. były zapakowane w kartony, w których znajdowały się fragmenty styropianu, same zaś donice zapakowane były w folię bąbelkową, folię stretch.

(dowód z przesłuchania powoda 00:51:08 do 01:11:28 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 20 stycznia 2023 roku, wydruk z poczty e-miał k. 5, faktura k. 8, paragon k. 9)

Powód wyjął z opakowania co najmniej jedną z donic i od razu doszedł do wniosku, iż donice nie odpowiadają mu pod względem estetyczno-wizualnym. Powód nie używał donic. W dniu 2 grudnia 2021 roku powód przesłał pozwanemu formularz odstąpienia od umowy. Powód zapakował donice w te same opakowania, w których były one przysłane. Starał się on przy tym użyć wszystkich fragmentów opakowania. Powód tak zapakowane donice umieścił w bagażniku swojego pojazdu i przewiózł paczki do punktu (...). Paczki przewożone były w pozycji leżącej, nie przesuwały się.

(dowód z przesłuchania powoda 00:51:08 do 01:11:28 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 20 stycznia 2023 roku, formularz odstąpienia od umowy k. 10)

W dniu 3 grudnia 2021 roku powód nadał paczkę w punkcie (...) prowadzonym przez B. M.. W momencie nadawania przesyłki powód podał co znajduje się w przesyłkach. B. M. owinął kartony folią stretch i przyjął je do przewozu. Przewoźnik (...) z którego korzystał powód nie wymagał transportu na palecie i nie oferował takiego rodzaju przesyłki.

(dowód z przesłuchania powoda 00:51:08 do 01:11:28 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 20 stycznia 2023 roku, dowód z zeznań świadka B. M. 00:13:44 do 00:25:17 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 20 stycznia 2023 roku, dowody nadania k. 11)

Przesyłki z donicami dotarły do pozwanego w dniu 6 grudnia 2021 roku. Zostały one pozostawione przed bramą przez kuriera. Paczki te trafiły do magazynu powoda. Następnego dnia tj. 7 grudnia 2021 roku pracownicy pozwanego zorientowali się, iż zwrócone donice dotarły w związku z czym postanowili je otworzyć. Podczas rozpakowywania nagrany został film teflonem. Ujawniono wtedy uszkodzenia donic w miejscu ich zdobień. Jedna z donic miała odprysnięcie na podstawie, zaś druga z nich na wysokości około 1/3 od podstawy. Uszkodzeniu uległo zdobienie donicy (farba i lakier). Podczas rozpakowywania jednej z donic z kartonu, w który była ona zapakowana wypadł z niego mały fragment zdobienia donicy.

(dowód z zeznań świadka M. B. 00:25:17 do 00:49:28 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 20 stycznia 2023 roku, zdjęcia k. 13-15, nagrania na nośniku (...) k. 39)

Pozwany poinformował mailowo powoda, iż donice dotarły do sprzedawcy, jednakże z uwagi na uszkodzenia donic pieniądze nie mogą zostać mu zwrócone. Pracownik pozwanego – M. B. zasugerował mu złożenie reklamacji do przewoźnika, a także poinformował, iż donice są w magazynie pozwanego i można je odebrać. Pod koniec wiadomości dodano: „szkoda, że nie wysłał ich Pan z powrotem na palecie, tak jak my to zrobiliśmy dla bezpieczeństwa”.

(wydruk wiadomości e-mail k. 12)

Do maila nie został dołączony protokół szkody sporządzony przy kurierze. Powód protokołu szkody od pozwanego nigdy nie otrzymał.

(dowód z przesłuchania powoda 00:51:08 do 01:11:28 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 20 stycznia 2023 roku, wydruk wiadomości e-mail k. 12)

Powód z pomocą (...) SP. Z. O.O. SP. K. złożył w dniu 8 grudnia 2021 roku reklamację do przewoźnika (...) Sp. z o.o. Pismem z dnia 10 grudnia 2021 roku (...) odmówił wypłacenia odszkodowania, wskazując iż przesyłka została dostarczona do adresata w stanie nieuszkodzonym. Odbiorca przyjął przesyłkę w dniu 6 grudnia 2021 roku. Szkoda do (...) została zgłoszona w dniu 8 grudnia 2021 roku, czyli 2 dni po wcześniejszym przyjęciu przesyłki bez uwag. W piśmie tym przywołano pkt XII ust. 1 Regulaminu świadczenia usług zgodnie z którym: „Roszczenia z tytułu nienależytego wykonania umowy o świadczenie usług wygasają wskutek przyjęcia paczki bez zastrzeżeń. Nie dotyczy to roszczeń z tytułu niewidocznych w chwili wydania ubytków lub uszkodzeń paczki, zgłoszonych (...) przez odbiorcę (lub nadawcę w przypadku zwrotu paczki), na piśmie nie później niż w ciągu 7 dni od dnia przyjęcia paczki, pod warunkiem jednak, że klient udowodni, że do szkody doszło w czasie od przyjęcia paczki do przemieszczanie do chwili wydania”.

(pismo z 10 grudnia 2021 roku k. 16)

Pismem z dnia 15 grudnia 2021 roku powód złożył odwołanie od decyzji przewoźnika. Pismem z dnia 14 stycznia 2022 roku przewoźnik podtrzymał swoją wcześniejszą decyzję, wskazując, iż nie zostały przedstawione żadne okoliczności, które wskazywałyby, że szkoda w towarze powstała w trakcie wykonywania usługi przez (...).

(odwołanie od decyzji z 15 grudnia 2021 r. k. 17, pismo (...) z 14 stycznia 2022 r. k. 18).

Pismem z dnia 25 lutego 2022 roku powód wezwał pozwanego o zwrot kwoty 1704,30 zł w terminie 7 dni od daty potwierdzenia otrzymania pisma. Pismo to zostało doręczone pozwanemu w dniu 28 lutego 2022 r. W odpowiedzi na powyższe pozwany mailem poinformował powoda, iż żądanie zwrotu pieniędzy za uszkodzone donice jest bezzasadne i zostało odrzucone. Pozwany wskazał, iż nie jest on stroną w sporze z firmą (...). Podniesiono, iż w ocenie pozwanego donice nie były w należyty sposób zabezpieczone do transportu. D. mogły być odesłane na palecie. Zaznaczono, iż donice nie zostały przez pozwanego odebrane. Nikt z pracowników nie podpisał się pod odbiorem. Można powiedzieć,

że donice zostały „porzucone na magazynie”. Pozwany wezwał powoda do odbioru donic w terminie 7 dni poczynając „od dzisiaj”.

(pismo z dnia 25 lutego 2022 r. k. 19, potwierdzenie nadania k. 20, wydruk z e-monitoring k. 21, wydruk e-mail k. 22)

Pismem z dnia 22 czerwca 2022 roku (nadany tego samego dnia) pozwany, działając przez pełnomocnika, złożył oświadczenie o potrąceniu wierzytelności. Pozwany oświadczył, iż dokonuje potrącenia wymagalnej wierzytelności spółki względem powoda w łącznej kwocie 1.694,40 zł z tytułu odszkodowania należnego spółce za zniszczenie towaru tj. donic zakupionych w dniu 25 listopada 2021 roku i zwróconych dnia 6 grudnia 2021 r. z wierzytelnością powoda względem spółki w kwocie 1.704,30 zł z tytułu zwrotu należności za towar w związku z odstąpieniem od umowy sprzedaży. W piśmie tym wskazano, iż odpowiedzialność powoda za zniszczenie odsyłanego towaru wynika wprost z art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta, zgodnie z którym konsument ponosi odpowiedzialność za zmniejszenie wartości rzeczy będące wynikiem korzystania z niej w sposób wykraczający poza konieczny do stwierdzenia charakteru, cech i funkcjonowania rzeczy, chyba że przedsiębiorca nie poinformował konsumenta o prawie odstąpienia od umowy zgodnie z wymaganiami art. 12 ust. 1 pkt 9. Wskutek potrącenia wierzytelności umarzając się nawzajem do kwoty 1.694,40 zł, a po stronie spółki pozostaje do zapłaty kwota 9,90 zł.

(oświadczenie o potrąceniu k. 34-35, potwierdzenie nadania k. 36, pełnomocnictwo umocowujące m. in. do składnia oświadczenia o potrąceniu k. 37)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia, nie kwestionowała żadna ze stron. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął ponadto dowód z zeznań świadków i z przesłuchania powoda.

Sąd odmówił przy tym wiarygodności zeznaniom świadka M. B. w zakresie w jakim wskazał on, że spisano protokół szkody. Okoliczność ta pojawiła się dopiero na wyraźne pytanie Przewodniczącej podczas przesłuchania, przy czym w odpowiedzi na pozew przyznano, iż „zewewnętrzne opakowanie przesyłki nie było uszkodzone, a więc nie było podstaw, aby wzywać kuriera w celu spisania protokołu szkody”. Taki protokół nie znajduje się w aktach postępowania, żadna ze stron nie powoływała się na fakt sporządzenia takiego protokołu. Nadto, o tym, iż takiego protokołu nigdy nie było świadczy fakt, iż przewoźnik w swoich pismach powołuje się na przyjęcie przesyłki bez uwag. Gdyby zaś taki protokół został sporządzony, również przewoźnik (...) dysponowałaby nim i w swoich pismach powoływałby się właśnie na taki protokół.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie w całości w zakresie należności głównej oraz w części w zakresie odsetek.

Bezspornym jest w niniejszej sprawie, że powód zawarł ze stroną pozwaną umowę sprzedaży donic o wartości 1.704,30 zł. Poza sporem pozostaje ponadto, że w ustawowym terminie powód złożył pozwanemu oświadczenie o odstąpieniu od umowy oraz odesłał sprzedającemu zakupiony towar, w następstwie czego strony umowy sprzedaży winny zwrócić świadczenia, które sobie wzajemnie czyniły. Powód winien zatem dokonać zwrotu donic, co też uczynił, pozwany zaś zobowiązany był do zwrotu ceny zakupu. W ocenie Sądu powód był przy tym uprawniony zwrócić nabyty towar dokonując wyboru firmy kurierskiej według swojego uznania, brak jest bowiem przepisów, które nakładałyby na niego powinność skorzystania z firmy, z którą sprzedawca ma zawartą umowę. Nadto, zdaniem Sądu powód uprawniony był do nadania i zapakowania donic w sposób, wyłączający ich przewóz na palecie, zwłaszcza że sam przewoźnik takiego przewozu nie wymagał, a nawet nie oferował. Wątpliwości nie budziło ponadto, iż w trakcie odpakowywania donic - po ich zwrocie - ujawniono uszkodzenia.

W drugiej kolejności przypomnienia wymaga, że zgodnie z art. 27 ustawy z dnia 30 maja 2014 roku o prawach konsumenta (zwanej dalej ustawą), konsument, który zawarł umowę na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa, może w terminie 14 dni odstąpić od niej bez podawania przyczyny i bez ponoszenia kosztów, z wyjątkiem kosztów

określonych w art. 33, art. 34 ust. 2 i art. 35. Bieg terminu do odstąpienia od umowy rozpoczyna się dla umowy, w wykonaniu której przedsiębiorca wydaje rzecz, będąc zobowiązany do przeniesienia jej własności - od objęcia rzeczy w posiadanie przez konsumenta lub wskazaną przez niego osobę trzecią inną niż przewoźnik (art. 28 pkt 1 ustawy). Konsument może odstąpić od umowy, składając przedsiębiorcy oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Oświadczenie można złożyć na formularzu, którego wzór stanowi załącznik nr 2 do ustawy. Do zachowania terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem. Przedsiębiorca ma obowiązek niezwłocznie przesłać konsumentowi na trwałym nośniku potwierdzenie otrzymania oświadczenia o odstąpieniu od umowy złożonego w sposób, o którym mowa w ust. 3 (art. 30 ust. 1 i 2, ust. 4 ustawy). W przypadku odstąpienia od umowy zawartej na odległość lub umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa umowę uważa się za niezawartą (art. 31 ust. 1 ustawy). Przedsiębiorca ma obowiązek niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania oświadczenia konsumenta o odstąpieniu od umowy, zwrócić konsumentowi wszystkie dokonane przez niego płatności, w tym koszty dostarczenia rzeczy, przy czym, jeżeli przedsiębiorca nie zaproponował, że sam odbierze rzecz od konsumenta, może wstrzymać się ze zwrotem płatności otrzymanych od konsumenta do chwili otrzymania rzeczy z powrotem lub dostarczenia przez konsumenta dowodu jej odesłania, w zależności od tego, które zdarzenie nastąpi wcześniej. (art. 32 ust. 1 i ust. 3 ustawy). Konsument ma obowiązek zwrócić rzecz przedsiębiorcy lub przekazać ją osobie upoważnionej przez przedsiębiorcę do odbioru niezwłocznie, jednak nie później niż 14 dni od dnia, w którym odstąpił od umowy, chyba że przedsiębiorca zaproponował, że sam odbierze rzecz. Do zachowania terminu wystarczy odesłanie rzeczy przed jego upływem. Konsument ponosi tylko bezpośrednie koszty zwrotu rzeczy, chyba że przedsiębiorca zgodził się je ponieść lub nie poinformował konsumenta o konieczności poniesienia tych kosztów. Konsument ponosi odpowiedzialność za zmniejszenie wartości rzeczy będące wynikiem korzystania z niej w sposób wykraczający poza konieczny do stwierdzenia charakteru, cech i funkcjonowania rzeczy, chyba że przedsiębiorca nie poinformował konsumenta o prawie odstąpienia od umowy zgodnie z wymaganiami art. 12 ust. 1 pkt 9 (art. 34 ust. 1 i 2, ust. 4 ustawy).

Co istotne, należy wskazać iż prawo do odstąpienia od umowy przez konsumenta zgodnie z art. 31 ustawy jest prawem podmiotowym kształtującym wykonywanym przez złożenie oświadczenia woli drugiej stronie. Zgodnie z art. 31 ust. 1 odstąpienie wywołuje skutek wsteczny. Działa ex tunc. (...) Odstąpienie od umowy powoduje odpadnięcie podstawy prawnej świadczenia, które zostało spełnione. Staje się ono świadczeniem nienależnym w rozumieniu art. 410 § 2 k.c. (sformułowanie: „jeżeli podstawa świadczenia odpadła”). (T. Czech w Komentarzu do art. 31 ustawy, Prawa konsumenta, (...) 2020, Lex).

O czym była mowa na wstępie, powód spełnił wszystkie przesłanki odstąpienia od umowy (okoliczność niesporna), w konsekwencji złożone w tym zakresie pozwanemu oświadczenie odniosło skutek prawny, co ukonstytuowało po stronie pozwanego obowiązek z art. 32 ust. 1 ustawy. Oś sporu sprowadzała się w istocie do ustalenia, czy powód ma prawo żądać od pozwanego zwrotu uiszczonej ceny w sytuacji, w której zwrócony towar uległ uszkodzeniu. W ocenie Sądu na tak postawione pytanie należy odpowiedzieć w sposób twierdzący. Powtórzenia wymaga, iż obowiązek zwrotu ceny w przypadku złożenia skutecznego oświadczenia o odstąpieniu od umowy ma ustawowy charakter i sprzedawca nie ma możliwości uchylecia się od jego wypełnienia. Sąd dostrzega oczywiście okoliczność, że pozwany otrzymał towar uszkodzony w związku z czym powstaje pytanie, czy powoduje to wygaśnięcie po stronie pozwanego obowiązku zwrotu ceny. Zdaniem Sądu przepisy ustawy o prawach konsumenta rodzą po stronie sprzedającego określony obowiązek, to wszelkie działania względem kupującego/przewoźnika mogą być podejmowane dopiero po jego realizacji, zwłaszcza, że oświadczenie o odstąpieniu od umowy wywołuje skutek od dnia jego złożenia. Należy również podkreślić, iż art. 32 ust. 3 ustawy ustanawia możliwość skorzystania ze strony sprzedawcy z prawa zatrzymania płatności do chwili zwrotu towaru lub do chwili dostarczenia przez konsumenta dowodu nadania towaru, w zależności od tego, które zdarzenie nastąpi wcześniej. Oznacza to, że również samo dostarczenie dowodu nadania towaru na rzecz sprzedawcy powoduje otwarcie terminu, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ustawy tj. czternastodniowego terminu na zwrot otrzymanych od konsumenta płatności. Zdaniem Sądu przepis ten należy taki interpretować, iż sprzedawca ma obowiązek zwrotu płatności w terminie 14 dni od dnia dostarczenia przez konsumenta dowodu nadania towaru, choćby nawet towar ten w ogóle do sprzedawcy nie dotarł. Co istotne, powoływany przepis w ogóle nie przewiduje możliwości zatrzymania płatności w przypadku dostarczenia towaru uszkodzonego.

W niniejszej sprawie należy również zauważyć, iż nie można powodowi zarzucić, iż zaniechał on dochodzenia odszkodowania za uszkodzenie towaru w transporcie. Powód już następnego dnia po mailu pozwanego dotyczącego uszkodzenia donic, złożył za pośrednictwem (...) reklamację do przewoźnika. Powód nie dysponował przy tym protokołem szkody, zaś stroną uprawnioną do żądania jego sporządzenia był pozwany. Należy podkreślić, iż to pozwany samodzielnie podjął decyzję co do niesporządzania protokołu szkody bowiem opakowanie przesyłki nie było uszkodzone. Skutek wskazanego zaniechania był taki, iż pozwany pozbawił powoda możliwości dochodzenia odszkodowania, bowiem powód nie był (i nie jest) już w stanie udowodnić, że do uszkodzenia paczki doszło w transporcie, a nie np. w magazynie pozwanego. Zaniechanie pozwanego słusznie zostało przez przewoźnika potraktowane jako przyjęcie paczek bez uwag. Oczywiście, biorąc pod uwagę doświadczenie życiowe, nie sposób wymagać od pozwanego, aby przy każdym przyjęciu przesyłki pracownik kwitował jej odbiór, zwłaszcza, iż częstą praktyką jest pozostawianie przez kurierów paczek w określonym miejscu bez obecności innych osób. Jednakże, w ocenie Sadu, pozwany winien już w dniu doręczenia paczki ją sprawdzić i zażądać sporządzenia protokołu szkody w razie jej ujawnienia, zwłaszcza, że uprawnienie takie przewidziane jest w art. 74 ust. 3 ustawy z dnia z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (Jeżeli po wydaniu przesyłki ujawniono ubytek lub uszkodzenie niedające się z zewnątrz zauważyć przy odbiorze, przewoźnik ustala stan przesyłki na żądanie uprawnionego zgłoszone niezwłocznie po ujawnieniu szkody, nie później jednak niż w ciągu 7 dni od dnia odbioru przesyłki). Uprawnienie takie przewidywał również regulamin przewoźnika (...).

Pozwany złożył również oświadczenie o potrąceniu wierzytelności. Pozwany oświadczył, iż dokonuje potrącenia wymagalnej wierzytelności spółki względem powoda w łącznej kwocie 1.694,40 zł z tytułu odszkodowania należnego spółce za zniszczenie towaru tj. donic zakupionych w dniu 25 listopada 2021 roku i zwróconych dnia 6 grudnia 2021 r. z wierzytelnością powoda względem spółki w kwocie 1.704,30 zł z tytułu zwrotu należności za towar w związku z odstąpieniem od umowy sprzedaży. Stosownie do art. 203¹ § 1 k.p.c., podstawą zarzutu potrącenia może być tylko wierzytelność pozwanego z tego samego stosunku prawnego co wierzytelność dochodzona przez powoda, chyba że wierzytelność pozwanego jest niesporna lub uprawdopodobniona dokumentem nie pochodzącym wyłącznie od pozwanego. Zatem art. 203¹ § 1 k.p.c. nakłada na Sąd obowiązek zbadania, czy zachodzą formalne przesłanki w postępowaniu cywilnym, które w ogóle pozwolą na dalsze badanie skuteczności złożonych oświadczeń w sensie materialnoprawnym. W niniejszym postępowaniu takie przesłanki zachodziły, bowiem wierzytelność pozwanego pochodziła z tego samego stosunku prawnego co wierzytelność dochodzona przez powoda tj. z tytułu rozliczeń stron po odstąpieniu przez konsumenta od umowy.

Stosownie do art. 498 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. (§ 1). Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. (§ 2).

Co istotne, aby stwierdzić, iż wierzytelności powoda i pozwanego umorzyły się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej, pozwany winien był udowodnić, iż w ogóle przysługuje mu wierzytelność odszkodowawcza względem powoda zgodnie z ciężarem dowodu na podstawie art. 6 k.c., czego pozwany nie uczynił. Należy zauważyć, iż pozwany powoływał się w oświadczeniu z dnia 22 czerwca 2022 r. na fakt, iż odpowiedzialność odszkodowawcza wynika wskutek zmniejszenia wartości rzeczy będący wynikiem korzystania z niej w sposób wykraczający poza konieczny do stwierdzenia charakteru, cech i funkcjonowania rzeczy. Przy tak sformułowanym oświadczeniu na pozwanym spoczywał ciężar udowodnienia tego, że: po pierwsze, powód korzystał z dostarczonych mu donic, po drugie, iż korzystanie to nastąpiło, w sposób wykraczający poza konieczny do stwierdzenia charakteru, cech i funkcjonowania rzeczy, po trzecie, iż doszło do zmniejszenia wartości rzeczy wskutek owego korzystania. O ile, pozwany udowodnił, iż w donicach doszło do uszkodzenia (a więc i do zmniejszenia ich wartości), o tyle pozwany nie udowodnił, że powód korzystał z donic w sposób wykraczający poza konieczny do stwierdzenia charakteru, cech i funkcjonowania rzeczy. Nie udowodnił również tego, iż to właśnie powód odpowiada za powstanie szkody. Co znamienne, w oświadczeniu o potrąceniu z dnia 22 czerwca 2022 r. pozwany nie powoływał się na odpowiedzialność odszkodowawczą powoda

wywołaną nieprawidłowym zapakowaniem donic, stąd też Sąd stoi na stanowisku, iż okoliczność ta nie miała istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia. Jednakże posiłkowo należy dodać, iż zdaniem Sądu powód przy pakowaniu donic wykazał się należyłą starannością i nie można zarzucić mu, iż donice te nie zostały odesłane na palecie. Należy wskazać, iż donice były ceramiczne (a nie szklane, czy porcelanowe) i co wynika z załączonych zdjęć i nagrań donice te nie wykazują cech nadmiernej kruchości, czy delikatności – wręcz przeciwnie – wywołują one wrażenie solidnych. Sąd też Sąd uważa, iż powód zapakował je i odesłał donice w sposób właściwy, zwłaszcza że zlecenie przewozu donic było powierzone profesjonalistom, zarówno na etapie nadawania paczek, jak i wyboru przewoźnika.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.704,30 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 grudnia 2021 roku do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części roszczenia odsetkowego. O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. Jako początkową datę naliczania odsetek ustalono datę 21 grudnia 2021 r. Jest to pierwszy dzień po upływie 14-dniowego terminu od dnia zwrotu towaru pozwanemu. Zwrot ten nastąpił 6 grudnia 2021 roku, zatem termin ten upływał z dniem 20 grudnia 2021 r., a więc pozwany pozostaje w opóźnieniu od dnia 21 grudnia 2021 roku.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy, na podstawie art. 98 k.p.c., mając na względzie art. 100 k.p.c. bowiem powód wygrał proces w całości co do żądania głównego, przegrywając sprawę jedynie w zakresie roszczenia odsetkowego. Na koszty procesu poniesione przez powoda złożyła się opłata od pozwu w kwocie 200 zł.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w wyroku.